

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput VI. a Idem Gregorius Narsi Patricio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

NOTÆ.

^a **[Dem.]** Ita etiam legitur in prima collectione,
sub hoc tit. c. 12. & reperiuntur hæc verba inter
opera ipsius Bedæ ad cap. 2. D. Marci.
^b **Necessitas facit.**] Ut probavi in cap. si

^c **Pugnabant.**] Factum hoc Machabæorum
exposui in cap. 1. de trœu. & pace.
^d **Egrotus.**] Lege enim jejunij non tenentur
egroti, & senes, ut probat Narbona de astate ad
aduersum humanos, anno 60. Gibal. hic.

CAPUT V.

^a Gregorius VII.

Quod latenter, aut per vim, vel aliâs illicite introductum est, nulla debet stabilitate sub-
sistere.

NOTÆ.

I. ^a **[Gregorius.]** Malè in hac sexta collectione, &
in prima sub hoc tit. c. 4. legitur Gregor. VII.
cum sit D. Gregorii Magni, & reperiatur in Rege-
stro epistolarum ipsius, libro 2. indict. II. epist. 54.
Ioanni Episcopo Ravennati missa, in qua repre-
hendit ipsum Ioannem, quia pallio extra Missarum
solemnia utebat, cum tantum intra & certis die-
bus eo ubi posset iuxta tradita in c. 1. de auctoritate.
^b **pallio:** & quia confuetudinis prætextu exculca-
batur, ita post alia ait: *Nam & de ipsa confuetudi-*

*dine tua, quam oponis, Ecclesie, qua vobis olim, &
a partibus vestris probaretur, scripsimus, jam non
satis solitudinem gestisse cognoscite, inquirentes fi-
lios nostros Petrum Diaconum, atque Gaudiosum
Primicerium, necnon & Michaelium defensores
Sedis nostra, vel alios, qui pro diversis responsis Ra-
vennana nostris decessoribus sunt transmissi, & haec
te in presentia sua agisse disticissime negaveruntur.
Apparet igitur secretio non potuisse geri, nisi quod
usurpabatur illicite: unde quod latenter subintro-
ductum est, nulla debet stabilitate persistere. Gibali-
nus hic.*

CAPUT VI.

^a Idem Gregorius Narisi Patricio.

DUm contemplationis dulcedinem altè descripsisti, ruinæ meæ mihi gemutum re-
novasti, quia audivi quid intus perdidi, dum foris ad culmen regiminis immeritus
ascendi. Tanto autem me perculsum in corpore agnoscite, ut vix loqui sufficiam: ocu-
los enim mentis meæ doloris tenebrae obsident. Triste est quicquid aspicitur, quicquid de-
lectabile creditur, cordi meolamentabile appetit. Penso enim, ab alto quietis meæ cul-
mine corruens, ad quantum dejectus exterioris proiectus culmen ascendi: & pro culpis
meis in occupationis exilium à facie dominantis missus, quasi destituta vidua vocibus cum
Propheta dico: Qui consolabatur me, longè recessit a me. Quod vero causa, & nomi-
nis similitudinem faciendo, per scripta vestra clausulas, declamationesque formatis, cer-
tè frater charissime, simiam leonem vocas. Quod eomodo vos agere conspicimus, quo
nos scabiosos saepe catulos, pardos vel tygrides vocamus. Ego enim, bone vir, quasi filios
perdidi, quia per terrenas curas recta opera amisi. Nolite ergo me vocare Noëmi, id est
pulchrum: sed vocate me Maram, quia amaritudine plenus sum. Quod autem me dici-
tis scribere non debuisse, ut in agro Dominico cum bubalis non arares, quia in ostendo
Beato Petro linteo, & bubali, & omnes feræ oblatæ sunt: scis ipse quia subiunctum est: Ma-
cta, & manduca. Tu ergo, qui easdem bestias necedum mancaveras, cur jam mantucae
per obedientiam nolebas? Aut nescis, quia easdem quas scripsisti bestias, oris tui
gladius occidere recusavit? Quas ergo per compunctionem occidere potueris, de illis ne-
cessere est, ut in tui desiderii fame satieris. De causa autem fratrum nostrorum, ut scripsisti,
ita futurum, si Deus adjuvet, æstimo: de qua modo serenissimis rerum Dominis scribere
omnino non debui; quia in ipso initio non est à ^b questibus inchoandum. Sed dilectissimo
filio meo Honorato Diacono scripsi, ut opportuno tempore eis congruè suggerat, & mihi
responsum sub celeritate indicet. Domnum Alexandrum, domnum Theodorum, filium
meum Marinum: dominam Eufiriam, dominam Eudochiam, & dominam Dominicam,
m am peto vice salutari.

NOTÆ.

I. ^a **[Dem.]** In hac sexta collectione legitur Va-
riens, Gibalinus hic retinet *Variens*. In pri-
ma vero collectione, sub hoc tit. c. 5. legitur Pamei:
sed veram inscriptionem, & integrum literam re-
stituo ex ipso Registro Gregorii Magni, ubi lib. 1.
epist. 6, reperiitur textus hic.

^b **Questibus.**] Tam in prima, quam in hac
sexta collectione legitur *questionibus*, unde com-
muniter repetentes in præsenti docuerunt, non esse
à *questionibus*, id est à tormentis in judicij inci-
piendum: sed vera mens Gregorij Magni est, non
esse à *questibus*, id est à querelis, inchoandum, ut
ex ipsa epistola aperte deducitur.

CAPUT